

705 ^{22/10} 68; 1. beh. af f. t. l. om tillægsbevilling for 1968-69, (Statens bygge- og boligfond). 706**[Boligministeren.]**

foreningens grundmodningslån, jo nu er ophævet i kraft af de sidste aftaler, der er sluttet imellem Nationalbanken og realkreditinstitutterne.

Ved en vurdering af lånebehovet vil jeg endelig gerne pege på det forhold, at det med hensyn til de lånetilsagn, som indtil nu er meddelt i dette finansår, har været tilstrækkeligt efter ministeriets skøn at tilbyde kommunerne lån på 50 pct. af de udgifter, der er forbundet med arbejderne. Ved at anvende en lånegrænse på 50 pct. og ved samtidig at fastsætte en så kort tilbagebetalingsperiode som muligt har man opnået at strække midlerne, at få kommunerne til at igangsætte så meget byggemodningsarbejde som muligt inden for rammerne. Når kommunerne har kunnet klare sig med denne lånegrænse, hænger det formentlig sammen med, at de på den anden side igennem fonden har kunnet tilsikres bevillinger til udbetaling over en periode gennem forhåndstilsagn for de følgende 4 finansår. Regeringen har tilvejebragt hjemmel for denne ordning med henblik på yderligere at støtte kommunerne i deres bestræbelser for at lægge hensigtsmæssige planer for fremskaffelse af byggemodne grunde. Det er ministeriets indtryk, at kommunerne påskønner ordningen, fordi den giver mulighed for at iværksætte rullende planer for deres grundmodningsarbejder.

På baggrund af de indtil nu til ministeriet indkomne låneandragender skønnes det, at rådighedsbeløbet for indeværende finansår, 124 mill. kr., vil kunne dække de opgaver, der falder inden for det i loven fastlagte formål og de i overensstemmelse med loven fastsatte retningslinjer. Hvorvidt det for det kommende finansår fastsatte rådighedsbeløb på 150 mill. kr. også vil være tilstrækkeligt, kan jeg på nuværende tidspunkt ikke udtale mig om med sikkerhed, men foreløbig forekommer der ikke at være brug for en udvidelse, medmindre man vil give lån til modningsarbejder, som er mindre strengt påkrævet end de arbejder,

de hidtil fastlagte retningslinjer har gjort låneberettigede.

Jeg må derfor konstatere, at der på nuværende tidspunkt ikke er behov for at forhøje byggefondsrammerne for at tilgodese de med loven tilsigtede formål i henhold til retningslinjerne for dens administration.

En anden sag er det naturligvis, såfremt byggefondslån, som det er anført i motiverne til lovforslaget, også skal tjene til at bekæmpe arbejdsløshed. Dette vil naturligvis i høj grad påvirke skønnet over, hvilke rådighedsbeløb der vil være fornødne.

Jeg vil dog i den forbindelse gerne pointere, at en sådan udvidelse af kredsen, der kan modtage byggefondslån, ikke vil kunne gennemføres, uden at loven ændres. Som bekendt blev der under folketingsbehandlingen af forslaget til byggefondslov stillet et ændringsforslag om, at egnsudviklingsmæssige hensyn, og det vil jo ofte også sige beskæftigelsesmæssige hensyn, skulle tilgodeses ved fondens udlån, men dette ændringsforslag blev dengang forkastet af det daværende flertal. Regeringen er imidlertid opmærksom på problemet og vil overveje mulighederne for støtte til byggemodning i egnsudviklingsområderne.

Jeg vil i øvrigt gerne hertil føje, at hvor der foruden byudviklingshensyn tillige gør sig egnsudviklings- eller beskæftigelses hensyn gældende, kan disse to sidstnævnte hensyn medvirke til, at lån bevilges. Rent faktisk er der også bevilget eller der vil blive bevilget byggefondslån i dette finansår til 14 kommuner i egnsudviklingsområderne. Det samlede lånebeløb til disse kommuner udgør i 1968-69 ca. 17 mill. kr. eller ca. 14 pct. af rådighedsbeløbet.

Som det fremgår af disse bemærkninger, mener jeg altså ikke, at der er grundlag for nu at ændre rammerne, men det er naturligvis helt klart, at regeringen er rede til dels at drøfte dette forslag, dels også i forbindelse med en sådan drøftelse under en udvalgsbehandling at stille materiale til rådighed, der kan belyse erfaringerne om